

Tên áo đen biết Cố Mặc không đồng ý đi cùng trở về Cố Gia, lập tức hắn lấy một chiếc Ipad từ trong ô tô ra gọi điện cho ai đó. Sau một hồi nói chuyện, hắn liền giơ chiếc Ipad ra trước mặt Cố Mặc cung kính.

- Cố Tổng, lão gia muốn gặp anh.

Tuyết Nhàn đứng phía sau Cố Mặc, trên màn hình Ipad kia bỗng hiện lên hình ảnh của một ông già đang ngồi đường hoàng trên ghế. Ông ta không ai khác chính là Cố lão gia, cũng là ông nội của Cố Mặc - Cố Thành Đông. Lúc trước Cố lão gia cũng đại diện chủ trì hôn lễ của anh và cô nhưng khi đó cô chỉ dám cúi xuống mà không dám ngẩng đầu lên nhìn vì trông ông ta rất đáng sợ. Cố lão gia đã ngoài 70 tuổi nhưng trông ông vẫn rất phong độ và uy nghiêm. Đặc biệt không riêng mái tóc ngắn trắng muốt mà còn bộ râu dài của mình cũng đủ để cho mọi người thấy người đứng đầu của Cố Gia hùng mạnh ra sao.

Cố Mặc đưa mắt nhìn chằm Cố lão gia. Tuyết Nhàn chỉ biết từ trong chiếc Ipad truyền ra một giọng nói mệnh lệnh.

- Cố Mặc! Ta ra lệnh cho cháu mau theo bọn họ trở về Cố Gia ngay!

- Ông định dùng vũ lực để bắt tôi về?

- Cố Mặc! Ta chỉ muốn tốt cho cháu thôi. Cháu chính là người thừa kế của cả Cố Gia, vì vậy phải nghe...

Còn không đợi cho Cố lão gia nói hết câu, Cố Mặc hừ lạnh.

- Phải nghe lời của ông? Tôi không hứng thú!

Cố Mặc giơ súng bắn nát chiếc Ipad đang ở trên tay của tên áo đen kia khiến hắn hoảng hồn lùi về sau. Bắn mấy phát xả giận xong, Cố Mặc vứt súng xuống đất rồi cầm lấy tay của cô.

- Tuyết Nhàn, nghe tôi nói đây. Em đi cùng tôi tới Cố Gia, tuyệt đối đừng chấp nhận thỏa thuận gì với ông nội tôi. Đặc biệt, đừng chấp nhận với mấy chị hay anh em họ tôi ở đó. Em chỉ cần im lặng, mọi thứ để tôi lo. Nếu bọn họ bắt nạt em, chỉ cần nói với tôi, tôi sẽ thay em cho bọn họ 1 bài học!

Cô mơ hồ gật đầu. Cố Mặc nhanh chóng ôm cô vào lòng rồi lên xe trở về Cố Gia. Ông nội là người thế nào Cố Mặc không thể không hiểu rõ hơn. Một khi anh chọc ông giận thật sự thì chỉ e Tuyết Nhàn sẽ bị liên lụy nguy hiểm tới tính mạng. Bây giờ chưa phải lúc anh phản công.

Tên áo đen bị Cố Mặc vừa nãy chính đốn thì thở phào. Cũng may Cố tổng không nhất thời bắn chết anh ta.

Lúc nào cũng vậy, mỗi khi Cố lão gia cho người đến tận nơi kêu Cố Mặc về là y như rằng lúc đó anh tức giận phải đập phá hay bắn một cái gì đó cho hả giận xong mới quay về. Cố Gia chính là một địa ngục trần gian mà anh không muốn nhớ lại nơi đó. Khi ba mẹ anh mất, các vị thiếu gia là con của các trưởng lão nhanh chóng chia bè phái hãm hại lẫn nhau hòng leo

lên vị trí người thừa kế. Năm đó, Cố Mặc mới là một cậu bé đang tuổi lớn. Cố lão gia biết Cố Phàm không phải là thiên tài nổi dõng gia tộc nên đã đưa anh đến New York tự sinh tự diệt. Còn Cố Mặc thì phải sống trong cảnh bị đàn áp bởi các người anh họ, phải chịu cực hình mỗi khi phạm lỗi lầm, nhìn đối đến nỗi cơ thể suy kiệt dinh dưỡng.

Lúc cái chết sắp cận kề, anh mới hiểu rằng ở trong Cố Gia nếu không phải kẻ mạnh nhất thì sẽ không thể duy trì cuộc sống. Chính vì vậy Cố Mặc đã lên kế hoạch tử tử hạ gục hơn 20 người anh họ của mình, dùng tài trí thành lập Cố Thị. Chính vì vậy mà anh mới được công nhận trở thành người thừa kế hợp pháp của Cố Gia.

Một hàng dài siêu xe dẫn tiến vào biệt thự của Cố Gia. Cố Mặc dẫn Tuyết Nhàn bước xuống xe rồi sai người đưa cô đến phòng ngủ của mình trước, xong đâu đấy anh mới đi vào đại sảnh gia tộc.

Mà lúc này Tuyết Nhàn được đưa tới phòng ngủ chính của Cố Mặc. Đây là phòng của anh khi còn ở biệt thự này. Khi lấy nhau thì cô và anh chỉ ngủ tạm thời ở đây có 1 đêm để làm thủ tục nghi thức cho đầy đủ. Tất cả cuộc sống hôn nhân của cô trước đây đều ở biệt thự riêng của Cố Mặc.

Căn phòng ngủ của anh rất rộng. Nó như một căn phòng dành riêng cho vị vua thời xưa vậy. Đặc biệt đồ trang trí hay đồ dùng đều được nạm vàng và kim cương. Lúc này trở lại căn phòng này, cô cũng không khỏi ngỡ ngàng. Quả thực mức độ tiêu tiền của Cố Gia phải thuộc dạng xa xỉ nhất của giới thượng lưu!

Tuyết Nhàn đi xung quanh một lúc lâu rồi tiện đường đi tới ban công. Vừa mở cửa sổ ban công ra, cô mơ hồ thấy có người đứng dưới gốc cây to sau khuôn viên rộng lớn. Nhìn kĩ cô thấy có hai bóng người đang quần quýt lấy nhau làm chuyện gì đó mờ ám.

Thì ra là thiếu gia Cố Nam và nhị tiểu thư Cố Yêu Yêu. Nhưng... bọn họ chẳng phải là chị em họ sao? Tuyết Nhàn nuốt một ngụm nước bọt. Cô thật sự không ngờ thành viên của Cố Gia này lại bại hoại như vậy. Bọn họ là lén lút loạn luân!

Đúng lúc này, cửa phòng có tiếng gõ cửa. Tuyết Nhàn giật mình đi ra mở cửa. Đúng lúc này, một bàn tay cầm cốc nước hất mạnh vào mặt cô. Ngay sau đó, tiếng cười đùa của hai cô gái vang lên. Đó là cặp song sinh Cố Ly và Cố Hy, tiểu thư của thứ nam nhà Cố Hữu.

- Chà... xin lỗi nha... tôi lỡ tay hất nước vào mặt chị dâu...

Cố Hy cười nói vui vẻ. Lúc này Cố Ly đứng bên cạnh khoanh tay nhìn cô một cách khinh bỉ.

- Chị dâu gì chứ! Cô ta và anh Mặc đã ly hôn rồi... đâu cần phải tôn trọng cô ta làm gì!